EDUCAŢIA FIZICĂ ŞI SPORTUL ÎN ŞCOALĂ,
PREOCUPARE MAJORĂ A ÎNTREGULUI COLECTIV

Activitatea sportivă a elevilor să se desfăşoare cît mai mult în aer liber (ca în această imagine surprinsă pe pîrtiile din preajma staţiunii Buşteni), iată sensul orientării muncii profesorilor de educaţie fizică şi al tuturor factorilor de răspundere din şcoală.

Foto : Victor ZBARCEA-Buşteni

Educaţia fizică şi sportul joacă un rol important în procesul educativ-formativ al tinerei generaţii, contribuind la menţinerea şi întărirea sănătăţii şi puterii de învăţătură, la dezvoltarea armonioasă, multilaterală, a elevilor.

„CUM SE PREOCUPĂ FACTORII DE RĂSPUNDERE DE BUNA DESFĂŞURARE A EDUCAŢIEI FIZICE ŞI ACTIVITĂŢII SPORTIVE A ELEVILOR ?" iată întrebarea la care au căutat răspuns redactorii noştri, în raidul lor prin cîteva unităţi de învăţămînt.

Redăm în această pagină cîteva dintre constatările făcute.

INSTRUCTORII SPORTIVI PE CLASE, AJUTOARE DE NĂDEJDE

Schimbul de mingi se face rapid, galeriile celor două echipe sînt la fel de „aprinse", dar arbitrul — care-i de-o seamă cu jucătorii, elevi în clasa a XI-a a Liceului de chimie nr. 5 din Capitală — ţine jocul în mînă, fluierind prompt (şi competent) fiecare greşeală. Profesoara **Cornelia Simionescu**, şefa catedrei de educaţie fizică, îşi priveşte elevii — ca observatoare, de data aceasta — cu un sentiment de admiraţie. **„Fără ajutorul lor, al instructorilor sportivi pe clase, n-ar fi posibilă o activitate de masă la nivelul cerinţelor** — ne spune. **Sîntem aici trei cadre de specialitate, iar elevi avem peste 2 000. Peste 2 000 de copii care, în afara orelor de educaţie fizică, sînt angrenaţi într-o largă gamă de activităţi desfăşurate sub genericul „Daciadei".**

Liceul de chimie de pe platforma industrială a Dudeştilor este, într-adevăr, cunoscut pentru bogată sa activitate sportivă. La reuşitul cros organizat de Consiliul pentru educaţie fizică şi sport al Sectorului 3, în cinstea Congresului al XII-lea al P.C.R., de pildă, „Chimia" a prezentat peste 800 de participanţi ; reprezentativele de volei şi handbal, băieţi şi fete, selecţionate în urma unor ample concursuri pe clase şi interclase, sînt deţinătoarele locurilor 3 pe sector în întrecerile etapei de iarnă a „Daciadei" ; în campionatul asociaţiei la fotbal sînt angrenate tot atîtea echipe cîte clase de băieţi are şcoala. Şi exemplele ar putea continua.

Fără îndoială, angrenajul acestei activităţi a fost pus în funcţiune de către profesorii de specialitate, cu sprijinul conducerii liceului. Dar, cum spunea prof. **Cornelia Simionescu, „fără ajutorul lor, al elevilor înşişi, nu ar fi posibilă o largă cuprindere în activitatea sportivă desfăşurată în timpul liber, în mod organizat".** Profesoara se referea, desigur, la organizaţia U.T.C. şi la consiliul asociaţiei sportive. Stăm de vorbă cu preşedintele asociaţiei, elevul **Lucian Dimiţă**, dintr-a XI-a, un băiat vioi şi inteligent, care face parte şi din comitetul U.T.C. pe liceu. **„Fiecare birou de organizaţie U.T.C. are în componenţa sa cîte un tînăr care răspunde de activitatea sportivă. Cei mai entuziaşti dintre ei au fost aleşi în consiliul asociaţiei. Aceştia sînt instructorii sportivi, ajutoarele de nădejde ale tovarăşilor profesori de specialitate. Se înţelege, avem obiective bine stabilite, pe care le urmărim îndeaproape".**

Vizităm împreună terenurile din curtea liceului — foarte frumos amenajate şi cu grijă întreţinute, sala de gimnastică, **„ocupată de dimineaţa pînă seara, pentru că lucrează aici şi alte şcoli din sector". Lucian Dimiţă** ne vorbeşte despre numeroasele drumeţii organizate în cadrul „Daciadei", despre întrecerile din cadrul etapei de iarnă a marii competiţii.

„Dar ce n-aţi reuşit, încă, să realizaţi, Lucian Dimiţă ?

„N-am reuşit să permanentizăm executarea programului zilnic de gimnastică din recreaţia a treia. Facem gimnastică de înviorare dimineaţa, la cămine, dar în recreaţie... N-am reuşit, de asemenea, să găsim un spaţiu unde să jucăm tenis de masă. Şi ar mai fi neajunsuri. Sperăm, însă, ca o dată cu venirea timpului frumos să demarăm şi noi mai puternic în activitatea în aer liber..."

Viorel TONCEANU

ORĂ DE EDUCAŢIE FIZICĂ SAU JOC „DE-A V-AŢI ASCUNSELEA" ?

Ne-am propus s-o vizităm, la liceul unde lucrează, pe profesoara de educaţie fizică **Lia Bărbulescu**, cunoscută pentru frumoasele rezultate obţinute cu ansamblurile de gimnastică pregătite de ea (în anii 1975 şi 1979, locul I la Festivalurile ansamblurilor de gimnastică ritmică-modernă organizate de către C.C. al U.T.C., iar în ceilalţi ani două locuri II şi un loc III). Dorind să-i aflăm proiectele pentru festivalul din 1980, s-o vedem la lucru în perioada pregătitoare, ne-am deplasat la **Liceul economic de drept administrativ din Bucureşti** (de fapt unitate şcolară în care sînt pregătiţi viitorii bucătari, ospătari, cofetari) situat pe şoseaua Viilor, **într-o clădire modernă, cu 6 etaje.** Întrebăm de profesoară şi sîntem îndrumaţi spre un hol ceva mai mare decît o cameră. De cum intrăm sîntem şocaţi. Mai întîi de ţinuta profesoarei — turban de lînă pe cap, şal gros peste mijloc, deasupra treningului — iar mai apoi, de ceea ce făcea. Lucra cu nişte elevi — dar nu-i prea vedea pe toţi, fiindcă în hol erau şi doi stîlpi mari de susţinere a clădirii şi mai degrabă părea că joacă cu ei „de-a v-aţi ascunselea". La un moment dat le spunea : „fugiţi pe scări în sus", „veniţi repede înapoi". Şi elevii se buluceau unii peste alţii pe scara ce ducea la etaj, apoi reveneau, fugind, împiedicîndu-se. **„Ce faceţi cu ei ?"** am întrebat miraţi. **„Oră de educaţie fizică. Dacă n-avem nici o altă sală pentru gimnastică, facem şi noi, aici, ce putem. Avem această scară la dispoziţie, o folosim, alergînd pe ea. Ce să fac ?".**

De necrezut şi totuşi adevărat. **Moderna clădire de 6 etaje n-are nici o încăpere care să suplinească sala de gimnastică.** A fost una la subsol, destul de bună, dar a fost transformată în ...atelier de tîmplărie. Orele de educaţie fizică se fac acum într-un hol dreptunghiular, cu uşi şi ferestre pe toate laturile şi unde trage curentul. Copiii se feresc să se dezbrace aici din cauza frigului, profesoara (care stă mai multe ore aici) este bolnavă.

— Cum aţi putut lua locul I pe ţară anul trecut cu fete pregătite astfel ? am întrebat-o pe profesoară.

— Simplu, dar... greu ! Aici „legam exerciţiile", apoi le asamblam în alte săli. În afară de ceea ce făceam aici, anul trecut am mai lucrat în încă trei săli. Am rezolvat astfel cu fetele din ansamblu. Cu ceilalţi elevi însă...

Văzînd „atenţia" ce se acordă aici educaţiei fizice, am avut impresia că ne aflăm între oameni care n-au aflat încă de avantajele exerciţiului fizic în creşterea tinerilor. Dar n-a fost aşa, dovadă că, aflînd de la ce ziar sîntem, au venit la noi, din proprie iniţiativă, instructoarea tehnică de ospătari **Viorica Steliana, Istvan Pintea** — şeful unităţii restaurant-şcoală, **Nicolae Predescu** — profesor de istorie şi şi-au manifestat regretul că educaţia fizică are „o viaţă grea" la acest liceu. Cu atît mai mult, cu cît elevii şcolii, avînd în vedere meseria în care se pregătesc, au nevoie să se dezvolte bine din punct de vedere fizic, să fie rezistenţi. Un ospătar, ni se spunea, are nevoie de forţă în braţe şi picioare. Ştiinţific calculat, el face zilnic între 10 şi 30 km.

Categoric, exerciţiul fizic, gimnastica trebuie repuse în drepturi la Liceul economic de drept administrativ — Bucureşti. Trebuie găsită o soluţie. Este de neconceput să se continue ignorarea dezvoltării fizice armonioase a sute de elevi care învaţă în acest liceu.

Modesto FERRARINI

PĂRINŢII, ALĂTURI DE CADRELE DIDACTICE

Inginerul **Aurel Grama**, directorul Grupului şcolar auto din Rm. Vîlcea, a fost categoric : **„Tot ce s-a realizat în şcoală, pe planul dotării, înfrumuseţării, bunei gospodăriri şi chiar a activităţii sportive poartă şi amprenta muncii comitetului cetăţenesc de părinţi".**

Realităţile confirmă : indiferent de anotimp, instituţia de învăţămînt vîlceană, care pregăteşte viitori mecanici şi conducători auto, arată ca o grădină. La propriu şi la figurat. **Prin intermediul comitetului s-a instaurat aici un climat exemplar de grijă faţă de bunurile şcolii. Fiecare elev a ajuns să înţeleagă că trebuie să folosească dar să şi păstreze avutul şcolii, al întregului colectiv, cu aceeaşi atenţie pe care o dovedeşte faţă de propria uniformă, de manualele şi rechizitele şcolare, de echipamentul sportiv.** Aceasta şi pentru că la conducerea comitetului cetăţenesc de părinţi se află un om meticulos, ordonat şi disciplinat, cum este ing. **Alexandru Calotescu**. Sub îndrumarea acestuia, comitetul şi-a depăşit în mod lăudabil atribuţiile: se îngrijeşte de **permanentizarea gimnasticii de înviorare, în cămine, internate şi în şcoală** (zilnic, în recreaţia mare, dimineaţa, la orele 11 şi după-amiaza, la orele 16), **acordă asistenţă profesorilor de educaţie fizică la lecţiile de specialitate, însoţeşte elevii sau echipele şcolii în diferite concursuri şi competiţii, sprijină organizarea excursiilor, a turismului de masă.** În această privinţă este de subliniat **că** vacanţa de primăvară **va fi** punctată de numeroase ieşiri **turistice**, drumeţii pe încîntătoarea vale a Oltului, la Voineasa şi la Ciunget, ba chiar şi **excursii** peste hotare.

„Un aport substanţial primim din partea comitetului cetăţenesc de părinţi în organizarea activităţii cultural-sportive, în internat şi în şcoală" remarcă şi **prof. Doina Pîrşcoveanu**, secretara **comitetului** de partid, directoare-adjunctă. Ni se dau cuvenitele detalii : elevii dispun de **jocuri** de şah, mese pentru tenis, **mingi** şi rachete de tenis, mai **recent** mingi şi echipament pentru **rugby**, fără a uita, desigur, tot **ceea** ce se înfăptuieşte pentru **dezvoltarea** atletismului, **a unor** jocuri sportive cu o mare **priză** în rîndul elevilor — fotbal, **handbal** sau volei.

Făcînd toate aceste **precizări**, secretara de partid **formulează**, însă, şi o doleanţă : aceea **ca alături de ing. Calotescu şi de biroul comitetului cetăţenesc de părinţi** (alţi 6, printre care **C. Oprescu, P. Şchiopu**) şi **restul membrilor comitetului — pînă la** 25 **— să manifeste un spirit mai activ în ceea ce priveşte mobilizarea elevilor la activităţile sportive de masă, inclusiv în sinul familiei, astfel ca exerciţiul fizic să ajungă, cum e şi firesc, o obişnuinţă cotidiană a tuturor tinerilor de aici.**

Tiberiu STAMA

...CHIAR DACĂ NU SÎNT DE SPECIALITATE

La Liceul industrial nr. 1 din Sibiu se pregătesc viitorii mecanici, electroenergeticieni, energeticieni pentru liniile de înălţime sau pentru subteran, electricieni, electromecanici, electronişti, tuturor asigurîndu-li-se o temeinică pregătire de specialitate, astfel ca la terminarea şcolii să se integreze cît mai repede şi mai bine în procesul de producţie. Evident, printre disciplinele care „compun catalogul" se află şi educaţia fizică (împreună cu activităţile sportive) ca materie cu importante implicaţii în activitatea instructiv-educativă a elevilor. Nu ne-am propus însă să investigăm munca la nivelul catedrei de educaţie fizică, ci colaborarea cu celelalte cadre didactice, sprijinul reciproc, în realizarea scopului final, acela de a realiza o pregătire generală la nivel optim.

Ţinînd seama de profilul liceului, una din preocupările de bază a fost cunoaşterea aptitudinilor fiecărui elev, a calităţilor motrice de bază, în funcţie de specialitate, pentru a se alege la orele de educaţie fizică acele mijloace specifice în vederea îndeplinirii la timpul cuvenit, în bune condiţii, a cerinţelor profesiunii. **„Spre exemplu** — ne spunea profesorul de educaţie fizică **Florin Braicu**, secretarul comitetului de partid — **celor care vor lucra la înălţime le sînt necesare echilibru, forţă, îndemînare, curaj, stăpînire de sine, calităţi ce pot fi cultivate, cu deosebire, la orele de educaţie fizică. Evident, pentru aceasta a trebuit să realizăm un program comun de acţiune, pe baza unei conlucrări şi înţelegeri reciproce, pentru a obţine efectul dorit".** Într-adevăr, colaborarea, spre exemplu, cu inginerii **Cornelia Moisescu, Nicolae Pascu**, cu maiştrii **Sergiu Chelaru, Gheorghe Stanciu, Ion Farcaş, Cornel** şi **Nicolae Cociş** a dat bune rezultate, vizibile în activitatea de fiecare zi, cu repercusiuni directe în adoptarea mijloacelor specifice educaţiei fizice la deprinderile necesare meseriei.

„În ceea ce ne priveşte — ne spunea profesoara de **educaţie** fizică **Alexandra Trifu**, preşedinta comisiei diriginţilor — **în coordonarea activităţii sportive primim un substanţial sprijin şi de la celelalte cadre didactice, nouă revenindu-ne, în multe cazuri, doar rolul de îndrumători tehnici** atunci cînd este vorba de **organizarea şi desfăşurarea unor întreceri. Există deci, un climat optim, o înţelegere deplină a sensurilor şi mijloacelor educative de care dispune educaţia fizică".** Într-adevăr, desfăşurarea **campionatelor** şcolii la **baschet, handbal**, fotbal, volei, tenis de masă, **şah**, orientare turistică, schi aduce **în** prim-plan două elemente : **pe** de o parte, faptul că **fiecare diriginte** (**Mihai Ştefan** — istorie, **Grigore Bărbat** — ştiinţe sociale, **Nicolae Chiriţă** — matematică ş.a.) **a devenit un veritabil antrenor**, conducîndu-şi clasa (echipa) în întreceri ; pe de alta, **că elevii înşişi au devenit organizatori**, cu atribuţii precise **şi** întocmai respectate.

Această eşalonare **a atribuţiilor** a determinat în şcoală o atmosferă propice pentru desfăşurarea unei activităţii sportive cu frumoase rezultate. **„Educaţia fizică** în şcoala noastră — ne spunea directorul, ing. **Romeo Trifu**, fost sportiv de performanţă — **nu este o disciplină oarecare, minoră faţă de celelalte materii, ci una implicată activ în realizarea obiectivelor pe care le avem de îndeplinit. Desigur, ne-am dat seama că nu putem lăsa totul numai în seama celor doi profesori, mai ales că, lucru cunoscut, materiile se întrepătrund, fie pe planul specialităţii, fie în cel educativ, neputîndu-se, deci, acţiona separat. De aici şi necesitatea acţionării în comun".**

„Acţiunea comună" de a menţine în permanentă atenţie educaţia fizică are la Lic. ind. 1 din **Sibiu** influenţe favorabile asupra întregii activităţi, fiind, după cum plastic se exprima directorul adjunct **Tiberiu Sanislau**, şi el fost sportiv de performanţă, **o „sumă sub care se va trage linie mai tîrziu, dar al cărei rezultat nu poate indica decît un beneficiu de sută la sută..."**

Emanuel FĂNTĂNEANU

„CANDIDATUL NOSTRU, UN OM DE ACŢIUNE, UN OM DE SPORT"

(Urmare din pag. 1)

iul pe gheaţă în judeţul Suceava şi acum doreşte să-l facă cunoscut — la nivel de masă — şi la Vatra Dornei. **„Deputatul Chiriluş este, alături de ceilalţi tovarăşi din conducerea consiliului popular orăşenesc, printre cei care s-au arătat gata să mă ajute. Ştiind ce a făcut el pentru oraş, deputatul nostru rămîne un om de acţiune, un om al faptelor !"**

Cel care a fost ales de trei ori consecutiv ca deputat în consiliul popular orăşenesc, iar acum candidează pentru a patra oară, este, într-adevăr, un om de acţiune, un om al faptelor. A promis cetăţenilor că se va strădui ca Vatra Dornei să devină o viitoare staţiune cu profil sportiv. Începutul a însemnat **preluarea unei cabane turistice, în masivul Giumalău, la peste 1 600 m altitudine, apoi extinderea ei, de la 18 locuri la 40 şi amenajarea acolo a unui complex sportiv — o platformă pe care se pot desfăşura, în condiţii excelente, meciuri de fotbal sau handbal. Totul realizat prin muncă patriotică, cu concursul elevilor, al pionierilor şi uteciştilor, al părinţilor acestora. Un volum de lucru care a echivalat cu economii în valoare de un sfert de milion. Acesta a fost începutul.**

La sugestia cetăţenilor din Vatra Dornei, deputatul Horia Chiriluş a contribuit, după aceea, la înfăptuirea altui obiectiv : **o pîrtie de săniuş, pe Dealul Negru, în marginea oraşului. Din nou, activitate însufleţită, organizare fără greş şi, iată, pîrtia, în prima ei etapă, în lungime de 700 de metri, a şi fost dată în folosinţă. Organizaţiile de pionieri şi U.T.C., cetăţenii au răspuns din nou prezent la chemarea deputatului, economiile realizate se apropie de un milion.** Pîrtia, excelentă, cum au dovedit cele trei finale pe ţară organizate aici, este pe cale de extindere ; practic, ea se va dubla, urcînd pînă la releu şi încheindu-se în vecinătatea restaurantului „Veveriţa". Un telescaun va completa dotările materiale ale noii pîrtii, care concurează, într-o bună măsură, pe cea de la Sinaia...

Într-o altă zonă a Dealului Negru, pe un alt versant, a fost amenajată — de asemenea la propunerea cetăţenilor şi cu sprijinul deputatului Horia Chiriluş — o pîrtie specială pentru schi, probe de coborîre şi fond, capabilă — din punct de vedere competitiv — să facă faţă tuturor cerinţelor. Cum se doreşte şi cum se exprima candidatul în alegerile de deputaţi de la 9 martie, **„Vatra Dornei poate deveni al doilea centru pentru sporturi de iarnă, după Poiana Braşov".**

Patinoarul pe care se vor iniţia nu numai viitorii „artişti ai gheţii", ci şi viitorii hocheişti (gata să-i dea la iveală prof. Guga) va completa zestrea sporturilor de iarnă din Vatra Dornei. Horia Chiriluş este convins că şi acest obiectiv va fi îndeplinit, chiar în legislatura care urmează : **„Cînd afirm aceasta, am toate temeiurile, ajutorul cetăţenilor din circumscripţia în care candidez, nr. 20, dar şi al tineretului, al profesorilor din Vatra Dornei, precum şi al celor din aşezările învecinate, Dorna Arini, Ciocăneşti, Dorna Candrenilor, Iacobeni, ai căror elevi vor fi, desigur, şi ei beneficiarii noilor amenajări".**

Alături de celelalte obiective la a căror realizare îşi propune să pună umărul, candidatul în alegeri **Horia Chiriluş** are, precum se vede, multe din domeniul sportului.